

U s n e s e n í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v neveřejném zasedání dne 14.8.2017 v trestní věci obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], **t a k t o :**

Podle § 231 odst. 1 tr. řádu za použití § 223 odst. 2 tr. řádu a § 172 odst. 2 písm. a) tr. řádu **s e z a s t a v u j e** trestní řízení obžalovaného [REDAKCE] pro skutek spočívající v tom, že:

dne [REDAKCE] 2006 v [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] čp. [REDAKCE] na pobočce [REDAKCE], a.s. jako jednatel obchodní společnosti [REDAKCE], s. r. o., IČ [REDAKCE], s tehdejším sídlem [REDAKCE], podal za tuto společnost žádost o poskytnutí hypotečního úvěru na částku 8.800.000,- Kč za účelem koupě nemovitosti v [REDAKCE] čp. [REDAKCE] - výrobní haly včetně pozemků, když na základě této žádosti dne 8. 6. 2006 uzavřel s [REDAKCE], a.s. smlouvu o úvěru č. 568-171-06, a to na úvěrovou částku 8.000.000,- Kč, kterou se zavázal splácet v pravidelných měsíčních splátkách 76.688,-Kč, přičemž při sjednávání úvěrové smlouvy bance zamlčel podstatné údaje vztahující se k jeho osobě a ke společnosti [REDAKCE], s.r.o., když neměl vážný zájem v kupované nemovitosti podnikat, před uzavřením kupní smlouvy nejednal s majitelem nemovitosti, neměl zájem a ani nemohl s ohledem na skutečné výsledky hospodaření společnosti [REDAKCE], s.r.o. v plné výši splátky úvěru hradit a tento úvěr sjednával také z důvodu získání finanční částky 2.750.000,- Kč, kterou použil k jinému účelu, než ke koupi nemovitosti, k žádosti o poskytnutí úvěru pak obžalovaný sám, případně prostřednictvím dalších osob, doložil níže uvedené nepravdivé doklady:

- a) znalecký posudek č. 3974-87/06 [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], v němž byla záměrně nadhodnocena obvyklá cena kupované nemovitosti na částku 11.000.000,-Kč, ačkoliv její skutečná hodnota činila pouhé 4.900.000,- Kč,
- b) smlouvu o budoucí smlouvě kupní ze dne 8. 6. 2006, uzavřenou mezi budoucím prodávajícím společností [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], zastoupenou tehdejším jednatelem [REDAKCE] [REDAKCE], a budoucím kupujícím společností [REDAKCE], s.r.o., zastoupenou obžalovaným, v níž byla nepravdivě uvedena kupní cena na částku 11.000.000,- Kč, ačkoliv ve skutečnosti činila pouhých 5.250.000,- Kč,
- c) kupní smlouvu ze dne 8. 6.2006 mezi prodávajícím společností [REDAKCE], s.r.o., zastoupenou [REDAKCE] [REDAKCE], a kupujícím společností [REDAKCE], s.r.o., zastoupenou obžalovaným, v níž byla rovněž nepravdivě uvedena kupní částkou 11.000.000,- Kč,

- d) padělanou svěřenskou smlouvu notářky [REDACTED], dle níž měl svěřenský správce přijmout na svěřenský účet č. [REDACTED] z hypotečního úvěru částku 8.000.000,-Kč, dále měla na tento účet společnost [REDACTED], s.r.o. složit částku 3.000.000,-Kč a z takto svěřených 11.000.000,-Kč měla být prodávajícímu společnosti [REDACTED], s.r.o. zaslána kupní cena 10.670.000,-Kč (po odečtení daně z převodu nemovitosti 330.000,-Kč), ačkoliv ve skutečnosti mělo být dle svěřenské smlouvy na svěřenský účet přijato z hypotečního úvěru 8.000.000,- Kč, z nichž měla být prodávajícímu uhrazena kupní cena ve výši 5.250.000,-Kč, a částka 2.750.000,-Kč z hypotečního úvěru měla být převedena přímo ve prospěch účtu č. [REDACTED] společnosti [REDACTED], s.r.o.,
- e) nepravdivé účetní doklady společnosti [REDACTED], s.r.o. - výkaz zisku a ztráty a rozvahu ke dni 31. 3. 2006, v nichž byly oproti skutečnosti záměrně nadhodnoceny (zlepšeny) údaje o stavu hospodaření za rok 2005, kdy provozní výsledek hospodaření za toto období byl v těchto dokladech vykazován ve výši 4.883.000,-Kč, ačkoliv ve skutečnosti činil pouhých 181.000,- Kč,
- f) charakteristiku společnosti [REDACTED], s.r.o., jejích podnikatelských záměrů, počet zaměstnanců a seznam odběratelů a dodavatelů - "Historie firmy" z 9. 5. 2006, v níž byl uveden zejména nepravdivý seznam odběratelů a dodavatelů společnosti, kteří ve skutečnosti se společností [REDACTED], s.r.o. nespolupracovali, a také zde byl uveden nepravdivý počet zaměstnanců společnosti [REDACTED], s.r.o., když tyto údaje byly uvedeny též v samotné žádosti o poskytnutí úvěru ze dne 5. 5. 2006,

přičemž po uzavření úvěrové smlouvy a čerpání úvěru, obžalovaný tento použil v rozporu se smlouvou o úvěru částečně k jiným účelům než úhradě kupní ceny nemovitosti, neboť prodávajícímu společnosti [REDACTED], s.r.o. uhradil sjednanou kupní cenu ve výši toliko 5.250.000,- Kč, zbylé finanční prostředky ve výši 2.750.000,- Kč byly převedeny na účet společnosti [REDACTED], s.r.o., tato společnost úvěr splácela pouze do 31. 3. 2008, následně úvěr přestala hradit, čímž vznikl dluh na jistinu úvěru ve výši 7.161.218,- Kč, a tímto jednáním obžalovaný způsobil [REDACTED] [REDACTED], a.s. po odečtení hodnoty zastavené nemovitosti, která ke dni 25. 4. 2013 činila 3.500.000,- Kč, škodu v celkové výši 3.661.218,- Kč,

neboť trest, k němuž může trestní stíhání vést, je zcela bez významu k trestu, který pro jiný trestný čin byl obžalovanému již uložen.

O d ů v o d n ě n í

Obžalovaný [REDACTED] byl rozsudkem zdejšího soudu ze dne 18.7.2016, sp. zn. 9T 6/2014, odsouzen pro skutky spočívající v tom, že:

2)

dne [redacted] 2008 v [redacted] v ulici [redacted] čp. [redacted] na pobočce [redacted], a.s., jako jednatel společnosti [redacted], s.r.o., IČ [redacted], uzavřel smlouvu o poskytnutí revolvingového úvěru k účtu č. [redacted] ve výši 7.000.000,-Kč, a to za účelem úhrady závazků vyplývajících z předešle sjednané smlouvy o úvěru č. [redacted] ze dne 26. 9. 2007 a smlouvy o kontokorentním úvěru č. 568-037-07 ze dne 19.02.2007 a dále k financování krátkodobých pohledávek z obchodního styku a provozních potřeb, když poskytnutí úvěru bylo ze strany žadatele zajištěno mimo jiné i zástavním právem k pohledávkám z obchodního styku žadatele a ručitelským závazkem obchodní společnosti [redacted], spol. s.r.o., IČ [redacted], za níž obžalovaný rovněž jednal, revolvingový úvěr byl čerpán dne 01.04.2008 ve výši 3.000.000,-Kč na číslo účtu [redacted] a dne 01.04.2008 ve výši 4.000.000,-Kč na číslo účtu [redacted], přičemž při žádosti o poskytnutí revolvingového úvěru, potažmo k předešle čerpaným finančním prostředkům z úvěrového účtu č. [redacted] a kontokorentního účtu [redacted], obžalovaný sám, případně prostřednictvím dalších osob, doložil níže uvedené nepravdivé doklady:

- a) nepravdivé priznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2006 společnosti [redacted], s.r.o., včetně výkazu zisku a ztráty k 31. 12. 2006, ve kterém byly oproti skutečnosti záměrně k lepšímu upraveny některé údaje, když např. hospodářský výsledek byl k 31. 12. 2006 vykazován ve výši 4.988.773,-Kč, ačkoliv ve skutečnosti společnost vykazovala ztrátu ve výši 433.773,-Kč,
- b) nepravdivý výkaz pohledávek a závazků z obchodního styku společnosti [redacted], s.r.o. za roky 2005 - 2007, kdy pohledávky byly vykázány za rok 2005 ve výši 8.826.000,-Kč, za rok 2006 ve výši 9.235.000,-Kč a za rok 2007 ve výši 14.889.000,-Kč, závazky byly vykázány za rok 2005 ve výši 4.563.000,-Kč, za rok 2006 ve výši 3.089.000,-Kč a za rok 2007 ve výši 4.598.000,-Kč, přičemž výše těchto pohledávek a závazků byla fiktivní, aby budila zdání obchodní činnosti společnosti [redacted], s.r.o., když k těmto pohledávkám a závazkům byl doložen i seznam obchodních partnerů společnosti [redacted], s.r.o., ačkoliv ve většině případů s uváděnými subjekty společnost [redacted], s.r.o. neobchodovala, když obdobné nepravdivé údaje byly uvedeny též v samotné žádosti o poskytnutí úvěru ze dne 4. 3. 2008,

přičemž obžalovaný dále k tomuto úvěru poskytl ručení prostřednictvím společnosti [redacted], s.r.o., IČ [redacted], kterou sám zastupoval, ačkoliv tato společnost vykazovala ztráty a z jejich účetních dokladů vyplývá, že společnost neměla žádné zaměstnance, žádný dlouhodobý majetek a obchodní činnost téměř nevykazovala, po uzavření úvěrové smlouvy obžalovaný celý úvěr vyčerpal, splátky úvěru, které měly být hrazeny od 15. 7. 2008 ve výši 150.000,- Kč měsíčně, řádně nehradil a svým jednáním tak způsobil [redacted], a.s. škodu ve výši 7.000.000,- Kč,

3)

dne [redacted] 2008 v [redacted] v ulici [redacted] na pobočce [redacted], a.s. podal žádost o poskytnutí úvěru ve výši 300.000,-Kč, ke které doložil padělané potvrzení o výši svého příjmu ve společnosti [redacted], s.r.o, dle něhož měl jeho průměrný měsíční příjem činit 29.560,- Kč, ačkoliv nebyl zaměstnancem společnosti [redacted], s.r.o. a takových

příjmů nedosahoval, neboť dle přiznání k dani z příjmů fyzických osob jmenovaného za zdaňovací období 2007 jeho roční příjem činil 71.500,-Kč, výdaje 97.415,- Kč, celkově tedy vykazoval za tento rok ztrátu ve výši 25.915,-Kč, [REDAKCE] uvedená na potvrzení o výši příjmu toto potvrzení nevystavovala, přičemž obžalovaný na základě tohoto nepravdivého dokladu uzavřel dne 13. 3. 2008 s [REDAKCE], a.s. smlouvu o úvěru č. [REDAKCE] na částku 300.000,-Kč, v níž se zavázal hradit úvěr měsíčními splátkami ve výši 5.500,-Kč, úvěr po vyčerpání použil nezjištěným způsobem, avšak splátky úvěru řádně nehradil a [REDAKCE], a.s. tak způsobil škodu ve výši 290.706,- Kč,

ad 2-3) při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil tímto činem škodu velkého rozsahu,

čímž spáchal

ad 1) trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, 4 písm. b) tr. zákona účinného do 31. 12. 2009 (dále jen trestní zákon),

ad 2-3) zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku

Za to byl odsouzen podle § 250b odst. 4 tr. zákona za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání šesti roků. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s dozorem. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev na dobu pěti roků. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená [REDAKCE], a.s. se sídlem [REDAKCE] odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku si podal obžalovaný odvolání a to do výroku o vině i do výroku o trestu a odvolání si podal i státní zástupce, který však nespороval otázku viny či trestu, pouze poukazoval na nesprávnost soudu při ukládání trestu obžalovanému, kdy soud podle jeho názoru použil nesprávná ustanovení trestního zákoníku, případně trestního zákona.

Na základě podaných odvolání rozhodl vrchní soud dne 14.6.2017 pod sp. zn. 5To 78/2016, že se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o vině trestným činem úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, 4 písm. b) tr. zákona (bod 1. výroku napadeného rozsudku) a ve výroku o trestu a uložil zdejšímu soudu, aby ohledně tohoto skutku opětovně jednal a rozhodl. Ohledně bodu 2. a 3. původního rozsudku rozhodl vrchní soud tak, že při nezměněném výroku o vině zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný odsouzen podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání pěti roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem a rovněž mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodních společností a družstev na dobu pěti roků.

Vrchní soud ve svém odůvodnění poukazuje na to, že ohledně skutku pod bodem 1. původního rozsudku nebylo nalézacím soudem prokázáno, že by obžalovaný svým zaviněním

zpříčinil následek spočívající ve vzniku značné škody. Poukazuje zde na svědecké výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a i na listinné důkazy předložené obžalovaným. Ve svém odůvodnění pak vrchní soud upozornil soud nalézací, aby se při novém projednání tohoto skutku zabýval i ust. § 264 odst. 2 tr. řádu, případně § 172 odst. 2 tr. řádu.

Podle § 264 odst. 2 tr. řádu nemůže v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch obžalovaného, pokud byl napadený rozsudek zrušen jen v důsledku odvolání podaného ve prospěch obžalovaného. Tato podmínka je v tomto případě splněna, neboť odvolání státního zástupce se týkalo pouze formálních pochybení zdejšího soudu a nebylo podáno v neprospěch obžalovaného, takže vrchní soud zrušil výrok o trestu zdejšího soudu pod bodem 1. z podnětu odvolání obžalovaného, které bylo podáno v jeho prospěch. Je proto zřejmé, že v tomto případě při posuzování případného zavinění obžalovaného a jeho uznáním na vinu, nemůže zdejší soud uložit obžalovanému přísnější trest, než který mu byl uložen, tj. trest odnětí svobody v trvání pěti roků včetně trestu zákazu činnosti, rovněž na dobu pěti let.

Podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. řádu, je-li trest, k němuž může trestní stíhání vést, zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný čin byl obžalovanému již uložen, může státní zástupce zastavit trestní stíhání. Jak vyplývá z ust. § 231 odst. 1 tr. řádu, může takovéto rozhodnutí učinit soud mimo hlavní líčení.

Jelikož jsou splněny podmínky ust. § 172 odst. 2 písm. a) tr. řádu, resp. § 231 odst. 1 tr. řádu, kdy je zřejmé, že obžalovanému nemůže být uložen přísnější trest odnětí svobody, než který mu byl uložen již rozhodnutím Vrchního soudu v Praze, rozhodl soud o tom, že trestní řízení pro skutek popsany v původním rozsudku zdejšího soudu pod bodem 1., který je popsán ve výroku tohoto usnesení, se podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. řádu zastavuje.

Poučení: Proti tomuto usnesení má právo podat si stížnost státní zástupce, a to **do tří dnů** ode dne oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové.

V Hradci Králové 14.8.2017

JUDr. Jiří VACEK, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

[REDAKCE]